

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712219179
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5712219179.8

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, reg. č. CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: L. N., C.. XX.XX.XXXX, C. S. W.. X. XXXX/X, XXX XX B.-I., toho času na neznámom mieste, zastúpenému ustanovenou opatrovníčkou Lenou Plichtovou, tajomníčkou Okresného súdu Martin; za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie sumy vo výške 542,40 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Konanie sa zastavuje.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.
- III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa trovy konania neprizávajú.
- IV. Súd vracia žalobcovi sumu 25,80 eur titulom uhradeného súdneho poplatku za návrh.
- V. Upravuje sa prevádzkovateľ systému, aby po právoplatnosti tohto uznesenia vrátil žalobcovi sumu 25,80 eur.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.12.2012 právny predchodca žalobcu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 542,40 eur s prísl., ako aj k náhrade trov konania.

Uznesením č.k. 9C/7/2014-87 zo dňa 11.9.2014 rozhodol súd o zmene účastníka na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu Profidebt Slovakia, s.r.o., vstúpila do konania ako žalobca spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG.

Dňa 18.11.2014 (č.l. 95 spisu) oznámil vstup do konania na strane žalovanej vedľajší účastník.

Dňa 6.2.2015 (č.l. 103 spisu) zaslal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k veci, kde vzniesol námietku premlčania a súčasne si uplatnil trovy konania.

Dňa 26.2.2015 (č.l. 106 spisu) žalobca oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, bez udania dôvodu. K trovách vedľajšieho účastníka uviedol, že tieto považuje za neúčelné.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti

alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 2 OSP súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 3 OSP nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu v sporovej veci, túto môže na základe vlastnej úvahy prípadne i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon (§ 41 OSP) je prejavom autonómnej vôle žalobcu, s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania.

V danom prípade došlo k späťvzatiu žaloby bez udania z dôvodu, preto súd v súlade s dispozičným úkonom žalobcu rozhodol podľa § 96 ods. 1 až 3 OSP o zastavení konania.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

So späťvzatia žaloby súd nemal preukázané, že k nemu došlo pre správanie žalovaného a v danom štádiu konania ani to, či bol návrh podaný dôvodne. Súd preto rozhodol o trovách konania podľa prvej vety § 146 ods. 2 OSP, že žalobca zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania.

Žalovaný si v konaní žiadne trovy konania neuplatnil a zo spisu mu ani žiadne doposiaľ nevyplývali, preto ich súd žalovanému nepriznal.

Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania v podaní doručenom súdu dňa 6.2.2015. Hlavnou náplňou činnosti združení bolo zastupovanie spotrebiteľov a ich podpora formou vedľajšieho účastníctva v konaní pred súdmi. Vedľajší účastník je teda združením, ktoré je založené na ochranu spotrebiteľa a prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného právneho zástupcu združenia. Účelom združení na ochranu spotrebiteľa je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícií vedľajšieho účastníka. V tomto smere súd zastáva názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (t.j. že advokáta splnomocní na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti s tým, že musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vedľajší účastník vstúpil do tohto konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, bez toho, aby sa so žalovaným kontaktoval a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musia byť schopní konať na strane toho, v záujme koho vstupujú do konania. Ak si na zastupovanie združenia splnomocnil advokáta súd má za to, že jeho trovy má hradiť z vlastných finančných prostriedkov tak, ako to upravuje ust. § 140 ods. 1 OSP, podľa ktorého každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne a trovy svojho zástupcu.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyúčtoval odmenu za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie zo dňa 5.2.2015 (č.l. 103 súdneho spisu). Čo sa týka prvého úkonu, t.j. prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom súd mal za to, že ide o trovy nepreukázané, nakoľko zo spisu vyplývalo, že združenie udelilo právnomu zástupcovi tzv. všeobecnú generálnu plnú moc. Právny zástupca oznámil vstup združenia do tohto konania podaním doručeným súdu dňa 12.11.2014 a o predmete konania nemal žiadnu vedomosť, nakoľko v oznámení o vstupe do konania žiadal doručiť návrh na začatie konania spolu s prílohami. Súhlasom žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nedisponoval, a aj z uvedených skutočností vyplýva pre súd záver, že úkon prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, nie je úkonom v tomto konaní preukázaným. Je zrejmé, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nemal vedomosť o

predmete sporu a trovy konania, ktoré si jeho právny zástupca za tento úkon uplatnil, nie sú trovami účelne vynaloženými. Súd sa zaoberal tým, že možno trovy konania vyúčtované vedľajším účastníkom považovať za dôvodné a pre konanie účelné. Súd má vedomosť z jeho rozhodovacej činnosti, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní. Súd má preto pochybnosti, či hromadné vstupovanie združenia v zastúpení advokátom do konaní a zároveň uplatňovanie si trov právneho zastúpenia v konaniach, o predmete ktorých združenie nemá žiadnu vedomosť, nie je konaním účelovým s cieľom dosiahnutia len odmeny za právne zastupovanie. Čo sa týka druhého úkonu, ktorý si uplatnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, a to vyjadrenie ku žalobnému návrhu, súd poukazuje na to, že takéto vyjadrenia boli zaslané do veľkého množstva spisov a tieto úkony, ako už bolo vyššie uvedené, má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.) v znení neskorších predpisov, účinného od 1.12.2013, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 4 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej 6,70 eura.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb., ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona⁷⁾ a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

O vrátení súdneho poplatku žalobcovi za návrh vo výške 25,80 eur rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami § 11 ods. 3, 4 a 6 zák. č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.